

Gyertyafény gyermeknek

A Rákosszentmihály-Sashalmi Evangélikus Egyházközség lapja
22. évfolyam 2. szám

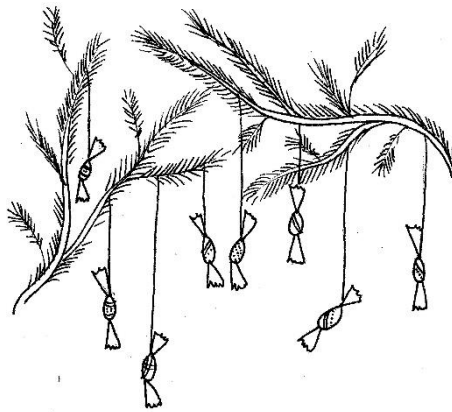
2022. Advent - Karácsony

A mindennapok karácsonyi ünnepe

Kedves Gyermek! Jézus Krisztus megszületett értünk és hálás szívvel köszönjük meg karácsony ünnepén évről évre a Mindenható Istennek ezt az ajándékot.

Mit gondolsz, lehet minden nap karácsony számunkra? Hiszem, hogy megvalósulhat, amikor hálát adunk Megváltónk szeretet ajándékaiért. Érdemes egy, szép füzetbe felírni napról napra az Úr gondoskodását, segítségét, érintését, bátorító szavait. Később visszakereshető, megszámlálható és újra élhető a sok ajándék.

Börönte Márta

Karácsonyi meglepetés

„Félek, hogy az idén nem lesz túl vidám a karácsonyunk.”: mondta a hat gyerek anyja. Ók aggódva kapták fel a fejüket. „Nincs karácsony! Nincsenek

ajándékok, se sütemény, se karácsonyfa!”. Végignézett a csalódott arcocskákon, és felsóhajtott. „Én is nagyon sajnálom, de apu beteg,

kórházban van. Kevés a pénzünk. Egyébként se volna helyes nélküle ünnepelni. Majd, ha meggyógyul, hazajön, pótkarácsonyt tartunk.”

A kis Zsuzsi elkezdett sírni: „Az nem ugyanaz! Nem igazság, ha nincs akkor karácsony, amikor itt az ideje!”. Ám az édesanyja szó nélkül csomagolni kezdett: gyümölcsöt tett egy kosárba, hogy elvigye a kórházba. A hat gyerek kiment az utcára. Minden olyan szomorúnak látszott. A sarkon túl egy kicsi ház állt, ahol azelőtt az öreg pártfogójuk, Juci néni lakott. Most már nem itt élt, a lányához költözött, mert nagyon öreg és gyöngé lett. A kis ház azóta üresen állt, az ablakai sötétek voltak. Olyan szomorú volt az egész, mint ők maguk. „Szegény apu. Milyen rossz neki. Szörnyű lehet karácsonykor kórházban lenni.”: jegyezte meg Jancsi.

Ahogy a gyerekek befordultak a sarkon, meglepődve kiáltottak fel. Különös látvány fogadta Őket. Fények ragyogtak a kis házban. Odaszaladtak. Kinyílt az ajtó. A küszöbről Juci néni lánya mosolygott rájuk. „Kedveskéim! Miért vagytok ennyire szomorúak?”: kérdezte csodálkozva. „Nálunk az idén nem lesz karácsony?”: szipogtak a gyerekek. „Nem úgy van az!”: mondta Juci néni lánya. „Tudjátok-e, miért vagyunk most

itt? Édesanyámnak honvágya volt. Nagyon vágyott arra, hogy a saját házában ünnepelje a karácsonyt. Így hát visszajöttünk, hogy itt töltsük az utolsó karácsonyt, mielőtt eladnánk a házat. Ám gyerekek nélkül milyen lenne ez a különlegesen szép nap? Nem jönnétek el hozzánk, hogy együtt ünnepeljete velünk?” „Jaj, de jó! Boldogan jövünk”: válaszolták kórusban a gyerekek.

Így történt, hogy karácsony délutánján, amikor az anyukájuk elindult a kórházba, hogy meglátogassa az édesapjukat, a gyerekek az utcasarkon álló öreg házhoz rohantak. Hatalmas meglepetés várta őket. A kivilágított ablakból megpillantották a karácsonyfát a ragyogó fényű gyertyákkal és a csillogó díszekkel. A hat testvérnek a lélegzete is elállt a csodás látványtól. „Kedveseim! Gyertek be!”: mondta szeretettel a szomszédjuk lánya. Juci néni a nagy karosszékekben ült, és mosolyogva fogadta őket. Aztán igazi szép karácsonyeste következett. A fa alatt mindegyikükre ajándék várt.

A legszebb ajándék mégiscsak az volt, amikor az anyukájuk hazaért a kórházból, és elújságolta, hogy az apukájuk jobban van. Ha minden jól megy, hamarosan hazajöhet.

Linda Jennings

Szívesség, figyelmesség gyermek szívvvel

Örömmel élem meg a nagymamai szolgálatot. Unokáim Simon (13 éves), Zsigmond (11 éves), és Olívia (9 éves) a karácsonyi szünetben rögtön hozzám akartak jönni.

Szeretettel jeleztem, hogy sok feladatomban van, sütés, takarítás...

Boldogan mondták: „Segítünk Márti nagy!” Így történt, igazi minőségi időben süttük a süteményt. A vita köztük azon volt, hogy ki segíthet többet, a szívesség azonban ott él a szívükben.

Egyik reggel Olívia a közös étkezés után megérkezett a „Szívtől szívig - dobókockával”, és mindenkivel gurított. Utána kiosztotta a kockához tartozó érzelmi kártyákat „személyre szabva”. Reggelenként figyelmesen tanította testvéreit a szeretetnyelvekre. A fiúk először furcsán néztek rá, de utána várták minden reggelit követően. Le is ellenőrizték egymást, hogy aznap betartották-e a kocka üzenetét.

A legkisebb unokám Abigél (2 éves). Egyik vasárnap, amikor nálam ebédelt Niki lányom a családjával, Abigél követelni kezdte a „kockát”. Testvérei természetesen az egész játékos polcon lévő összes építőkockás játékot elővették, de Abigél csak a fejét csóválta és azt mondta: „Nem ezt.” Zsigmond hirtelen segítőkészen bement a kishálóba és hozta a „varázskockát”. Abigél szeme felcsillant mosolyogva és kiabálta: „Ezt kerestem!”. Utána boldogan forgatta a játékot. Testvérei magyarázatot adtak neki a kocka rajzaihoz, figyelmes szívvvel.

Tudatosan megéreztem és szívesen tolmácsolom minden embernek: „Ez a kocka teljesen önműködő, a Szeretet mozgatja bárhol a világon.

Hálát adok Istennek, hogy magyar, angol, finn, német és spanyol nyelven gurul már a kocka.

Kraupa Márta
Magyarország, Németország, Svájc

Az életünk varázslatos pillanatai című könyvből származik a történet Börönte Márta, Tagai Péter szerzőpáros nyomán.

Három karácsony gyermeke

Három karácsony fényében élek,
S járom az utat, míg hazaérek.
Mély szakadékban, meredeken,
Holt sivatagban, zord hegyeken.
Szomorú ködben kell néha mennem,
Fekete felleg fog körül engem.
Ó, milyen sokszor megállna lábam,
Ha nem járhatnék három karácsony
Fénye nyomában.

Vártam az elsőt éveken át.
Nappalokon és éjeken át.
Gyermeki álmok ösvényein
Feléindultak lépéseim.
Zsongó tavaszban halk éjeken
Utána sírt már az énekem.
Ádventi lángok róla lobogtak.
Fenyőn a gyertyák róla ragyogtak,
Róla zenélt az esti harang,
Feléje hívott: árván bolyongót
És úttalant.

S életem fölött felkelt a Csillag.
Sugárzó hajnal ragyogva virradt.
Szívem a szegény, egyszerű jászol
Ujjongva újult már a csodától:
Volt kit boldogan bezárnia.
Benne pihent az Isten Fia...
Zizegő szalmán, nem bársonyon.
Az volt az első, életújító
Karácsonyom!

A második meg... mindennapos.
Ébred a hajnal, a harmatos,
S áldott az üde reggeli óra:

Készülhetek a találkozóra,
Égi Vendégem fogadhatom
Ünneplő szívvel mindennapon.
Ha elindulok, hogy Ő vezessen,
Hogy Ő emeljen fel, ha elestem,
Adjon erőt, hisz én bennem nincsen,
Keresztet, terhet boldogan vinnem.
Szüntelen várom, Őt keresem,
Nélküle árván, ínségesen,
S Vele mindennap találkozom.
Ez a második, soha nem múltó
Karácsonyom.

De a lelkem még többre sóvárog,
És karácsonyra még egyre várok.
Megyek a földi zord utakon,
Míg színről színre megláthatom
Mennyei trónján, akiben hittem
És aki felé vándorlok itt lenn.
Addig én mindig előre nézek.
Fogynak a napok, futnak az évek,
Utak maradnak messze mögöttem.
Megyek előre vágtyól üzötten.
Addig a földön nincs pihenés.
Minden az enyém, mégis kevés.
Sietek addig mindenem át
Elérni ott fenn életem örök
Karácsonyát.

Három karácsony gyermeke, élek,
És ha elalél bennem a lélek,
Három karácsony kézen fog engem.
Hozsannás szóval három karácsony
Énekét zengem.

Túrmezei Erzsébet

Rákosszentmihály-Sashalmi Evangélikus Egyházközség

1161 Budapest, Hősök tere 10-11. • Telefon/Fax: 405-4877 (hétköznapi 9-20 óráig)
Fogadóóra: kedd, péntek 16-18 óráig. (Előzetes egyeztetés után.) Csütörtök szabadnap.

OTP átutalási szám: 11716008-22462655

A gyülekezet honlapja: www.rsee.hu

A gyülekezet alapítványa: **Csillaggyertyafény** • www.csillaggyertyafeny.hu

Alapítványunk adatai adományokhoz, 1%-os felajánlásokhoz:

adószám: 18197316-1-42 , számlaszám: 11716008-20188511